1878. X. évfolyam. 225. szám. Kedd, november 19.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt" közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve
Egy évre 10 frt. Negyed évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ Egyes szám — „ 5 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: fő-piacz, VECSEY-ház, földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSATHY KÁROLY könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. Egyébütt a postahivatalok utján.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény minden petit sora 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugyszintén kéziratok nem adatnak vissza.

EGYHÁZKERÜLETI NAGYKÖNYVTÁR DEBRECZEN

Debreczen, nov. 19.

(P.) Azt mondta nagyhazánkfia Kossuth Lajos, hogy „az érdem ott kezdődik, a hol a kötelesség végződik" s ezzel oly válaszfalat vont e két fogalom: érdem és kötelesség közé, mely világosan elkülönzi a kettőt egymástól.

A hadfinak mig egyfelől érdeme, hogy megmentette a hazát, másfelől kötelessége volt azt tenni s az érdemből csak annyi illeti, a mennyit tett kötelességén felül.

A polgári életben a közügy mellett buzgólkodni, a társadalom javán, boldogitásán fáradozni, a kört, melyben élünk fejleszteni; a község érdekeit, melynek polgárai vagyunk, előmozditani, védelmezni s a jólétet igy az összes hazára kiterjeszteni; — ez mind a polgár erkölcsi kötelessége, — tehát nem érdeme.

Sajnos, hogy korunkban már istenités tárgyát képezi az olyan ember is, ki pedig nem teszen többet, mint a mit tenni kötelessége volt. Sajnos, hogy az ilyen erkölcsi kötelesség teljesitése is ma már az elavulhatlan érdemek sorába emeltetik, dicsőittetik.

De nem adatott mindenkinek ezen elismerés; mert hiszen hányan vannak, kik csendesen elvonulva egész életükön át munkálkodnak, s észrevétlenül is fontos tényezői a közjónak, kiknek érdemeit nem kürtöli tele torokkal a világ, s csak akkor érzi a társadalom, kogy kit veszitett, midőn már kibukott soraiból. Csak akkor tudja meg, milyen helyet foglalt el, midőn már üresen maradt az.

Hát hiszen jól van, — vegyük érdemnek azt, a mi kötelesség; még pedig olyan érdemnek, a melyikért fizetésül a polgári megtiszteltetésnek cserkoszoruja jár. Hanem akkor ismerjük el, hogy e földön minden polgárnak, ki rendeltetésénél fogva kisebb nagyobb ürt tölt be, — vannak érdemei, mert csak igy lesz kiegyenlitve a dolog, ha a mi egyiknél érdem, a másiknál is ugy tekintetik; és ha e tételt felállitottuk, akkor ne igyekezzünk egyik egyénnek ilyetén érdemeit a másik rovására ugy tolni előtérbe, hogy amazéból mentől többet letörhessünk, a ki pedig mindenkor töltött be a társadalomban egy olyan helyet mint ez, csakhogy nem volt a ki dicsériádákat zengjen róla.

Nincsen alkalmasabb időpont valakinek érdemei istenitésére, mint a követválasztási mozgalom. Még is jó, hogy nálunk nem szokás, mint Amerika némely vidékein, hogy a jelöltek sorolják el jó tulajdonságaikat és érdemeiket, s igyekezzenek a másikat minél mélyebbre dobni. Jó, hogy itt nem szokás — mint ott — ilyenformán szólani a választókhoz: „nem mondom én, hogy ellenfelem gazember, csak azt mondom, hogy ha becsületes ember kell, hát válasszatok meg engemet."

Óh minálunk épen ellenkező módon csinálnak hatást; itt a jelöltek összeállittatnak irnokaikkal egy hosszu, érdemsorozatot, melyben a születéstől kezdve, minden érdem bennfoglaltatik; mint nőtt fel a hazáért; mint futott el emitt-amott a szabadságért; mint egyezett ki a fináncczal; mint adott — jó tanácsot stb. stb.

S az ember fontossága e katalógus hosszaságától függ, no meg azon hangtól, melylyel ezen érdemek a világ elibe táratnak.

Hanem aztán néha az a furcsa dolog is megtörténik, hogy mig a sippaldobbal hirdetett érdemnek nem hódol a világ, addig a szerény elvonultságban élő igazi érdemet felkeresi a polgárság bizalma s a megtisztelő cserkoszorut ennek fejére teszi.

Politikai hirek.

— **A kormány ellen.** Vasmegyének szabadelvüpártja azon indokból, hogy a kormány a nemzet alkotmányos jogait nem tiszteli, s a nemzet által roszalt politikát követ, a kormánynak egyhangulag bizalmatlanságot szavazott. Somsich Pál is, a kormánynak eddigelé hü követője, Szegeden azt mondta, hogy „kezdi hinni, miszerint Magyarországnak a legnagyobb szerencsétlensége azon pillanat volt, melyben Deák F. a kiegyezést megalkotá 1868-ban."

— **Merénylet az olasz király ellen.** Nápolyból távirják, hogy midőn a király és királyné odaérkezett, egy ember kést vont elő s a királyra vetette magát. Sikerült is neki a király balkarján sebet ejteni, és Cairoli miniszterelnököt balczombján megsebesiteni. A merénylet elkövetője azonnal elfogatott.

— **A szabadelvüpártból legközelebb több** képviselő fog kilépni.

Politikai szemle.

(—s.) A czár beteg, haldoklik. Ezt jelenti a táviró, mely szerint nem valószinütlen, hogy közelálló órákban a czár haláláról értesülünk.

A nap hőse még mindig Suvaloff gróf, a bolygó muszka, kiről azt irják, hogy nem határozott inditványokat visz zsebében az udvarokhoz, hanem csak a diplomatia nézeteit tanulmányozza.

A Suvaloff és Andrássy közötti társalgásnak természetesen Bosznia és Herczegovina annectálása volt a főtárgya, mit az orosz államférfi erősen ajánlott, még pedig igen jó helyen ajánlott, mert Andrássynak szintén ez a vágya, s most a két államférfi közt a legteljesebb egyetértés uralkodik, mindeniknek egy érzelem = a foglalási vágy — hevitvén keblét.

Egyéb hireknek nem vagyunk birtokában. De mindenki érzi a helyzet nyomasztó sulyát; mintha láthatlan szellem sugná Európának, hogy még nem pihent el véglegesen a harczi szellem, s hogy még ujabb rázkódtatások várnak reá.

A levegő csendes; semmi nesz nem hallható. Csendesen mozog a diplomátia is, mivel aggódik! de a csendes müködés által sem tüntetheti el a jeleket, melyeknek bővében vagyunk, s melyek azt mutatják, hogy a keleti kérdés megoldásának csak bevezető jelenetei voltak azon harczok, melyek eddig vivattak, s hogy a tragoedia szomorubb része csak ezután fog következni.

Mocsáry Lajos beszédéből.

— A képviselőház nov. 16-ki ülésén. —

Én t. ház én egyenesen kimondom, hogy azon esetben, ha Bosznia és Herczogovina csakugyan nem maradhat Törökország fönhatósága alatt, én sokkal kevésbé ártalmasnak tartanám hazánkra nézve, hogy vigye el Szerbia és Montenegró, mintsem, hogy mi kebelezzük. (Helyeslés a szélső baloldalon.) Mert sokkal kisebb veszélyt látok abban, ha e reánk nézve kétségtelenül megbizhatlan Oroszországhoz szitó elemek határainkon kivül vannak, mintsem azokon belül.

Egy hasonlatát hallottam a miniszterelnök urnak, — nem tegnap itt e házban, hanem más alkalommal — a melyben azt mondotta, hogy az occupatió által a szláv kigyó fejére léptünk. Bocsánatot kérek, de ennél üresebb phrásissal ritkán akartak port hinteni az emberek szemébe. Hát Boszniában van a szláv kigyó feje, nem Pétervárott? (Ugy van! Ugy van! a szélső baloldalon) Nem fejére, hanem farkára léptek önök a kigyónak, hogy a képökre ugorjék és megmarja. (Ugy van! Ugy van! a baloldalon és a szélső balon) Tehát a szlávok iránti viszonyoknál fogva nincs szükségünk Boszniára.

Valahányszor a házban a nemzet nyugtalansága nyilatkozott és kérdések intéztettek a kormányhoz e dologban a keleti kérdés egyik vagy másik stádiumában, a miniszterelnök ur mindig elrecitált egy semmit mondó feleletet egy papirról, a mely feleletnek paralell szövegét elolvashattuk a lapokban, a mint az osztrák miniszter elmondotta.

Azt ismételte minduntalan, hogy a monarchia érdeke meg lesz óva minden körölmények közt. Ha ezzel nem értük be, azt mondá, hogy a dolgok mostani stádiumában többet mondani nem lehet. Később, midőn különösen a bosznia herczegovinai kérdés felmerült, akkor a reichsrath közös külügyi, valamint a magyar országgyülésen a miniszterelnök állandóan tagadta, hogy ezen occupátió a külügyi kormánynak szándékában van. No hát uraim, az ily eljárásra nem lehet egyebet mondani, — nem akarok paraphrásisokban szólani, — hanem egyenesen kimondom azon szót, mely azt egyedül jellemzi, hogy az nem egyéb, mint az ország alkotmányos jogainak kijátszása, nem egyéb, mint csalás. (Helyeslés a szélsőbalfelől.)

Azt mondották. hogy nálunk nem az országgyülés, de a delegátió feladata a külügyekre befolyást gyakorolni. Hát miért játszották ki, miért csalták meg a delegátiókat is? Miért használtak fel különböző sokféle alkotmányos testületeket arra, hogy azok közt a nemzet alkotmányos jogainak kijátszására valóságos bujosdit játszanak? (Helyeslés a bal és szélső balfelől.)

Ezek után mi már most a t. ház feladata? Mi kötelességünknek tartottuk, mint az imént mondám, mindjárt az országyülés kezdetén, a kormány vád alá helyezését inditványozni. A t. ház nem akarta tárgyalni ezen inditványt. A nemzet most már azt várja, hogy ha nem méltóztattak ezen tért elfoglalni, foglalják el azon másik tért, melyet nyujt e válaszfelirat tárgyalása, és történjék itt meg az, habár más uton, a mi ott is elérhető lett volna: hogy a t. képviselőház jelentse ki, hogy az ezen kormány által folytatott politikát kárhoztatja, és azon embereket, kik ezen politikát folytatják, többé a kormányon látni nem akarja. (Helyeslés a bal és szélső balfelöl.) Én pártolom Verhovay t. képviselőtársam felirati javaslatát.

Az igazság érdekében.

Kaplony, nov. 17.

Folyó hó 12-én 220-ik sz. „Debreczen" ujdonsági rovatában megpillantám szerény nevemet, s hajtatva a tudomás vágyától, hogy mily praecedens emelhetett engem a lapok hasábjain való hiressé tételre: azonnal olvasni kezdtem, és mit tapasztaltam? azt, hogy nevem, egy, az igazsággal merőben ellenkező tény világelé tárásával hozatik kapcsolatba, nemcsak, de ezzel mintegy indokoltatik, s ez uton én is megnyugtattatni szándékoltatom oly dolog felől, mibe már beletörődtem, de a mi felett való méltó bosszankodásomat elenyésztetni, nemcsak a debreczeni és nkárolyi — s ennek még kevésbé — postamesternek, de a világon soha senkinek nem sikerülend.

Nagyon fére — vagy épen nem — ismer engemet nkárolyi postamester ur, ha az által, — mert a kezelést illetőleg kezét az ártatlanság vizében mosogatja — megnyugtatni vél! óh éppen nem, s hasztalan háritja a megróvást érdemlő eljárásért és kezelésbeli gondatlanságért a felelősséget „tejhordáson kivül sok más egyébbel foglalkozó, de a lapokkal minél kevesebbet, sőt semmit sem törődő asszony" — nyakába! Ismétlem, ily revelatióval, mig engem meggyőzni nem képes: addig magát hiában ringatta pontossága tudata érzetéből származott megelégedés karjain. Si taciusset: philosophus mansisset. Én — ha a lap nem szellőzteti — békén hagytam volna a dolgot.

A tényállás — mihez kétség nem férhet — ez: a hivatolt tejhordó asszony igenis mindennap megjelen a nkárolyi postahivatalnál, hol vénasszonyhoz s foglalkozásához — nem annyira illő, mint — hozzá hypocondricus nyerseséggel előkéri a kaplonyi lapokat — s leveleket stb. Már nem tudom feltenni és a józanésszel megegyeztetni, hogy midőn — mint nálam kifejezte, — mikor lapot nem hozott s én kérdeztem: hol van az enyém? — „kértem de nem adtak"! — 10—15 más küldeményt elhoz — az enyémet miért hagyná a postán!?! Másnap aztán hoz kettőt s mindkettőn ugyanaznapi postai környomat ékeskedik!

És hogy nagyon is féltékeny gonddal őrzi a hozott lapokat stb. azt nemcsak én, de az egész lapjáratő publicum tudja bizonyitani, ugy hogy, jó lelkiismerettel állithatom, miszerint mig hozzám nem jön: nincs ember községünkben kinek kedvéért a 2—3 keszkenőbe gondos pedantismussal elburkolt „portékákat" — miként nevezni szereti — napfényre deritené. —

Vagy tán annak is a tejhordó asszony az oka, hogy én — a minap — egy hét mulva kaptam meg egy szám „Debreczent" bebarangolva először a kies felvidéket, a mit a czimszalagon ott helytelenkedő „Késmárk" árult el?! A tejes asszony vádolható azért is, hogy épen a napokban három darab Kálmándra és Deesre szóló levelet hozott hozzám és bontott ki asztalomon a végzetes — keszkenőkből?! Avagy tán a „korparéti" ispán tek. K. ur is méltó joggal foghatná ez irni és olvasni nemtudó — már oly sokszor emlegetett — asszonyt bünvádi kereset alá, a miért az ő lapját Kaplonyba merte hozni? Azt meg csak nem teszi fel és nem fogja hinni senki, hogy egy ily küldönczöt szabadon engednének válogatni a postahivatali fiókokban, hogy azt és annyit hozzon el, melyik és mennyi szemének, szájának tetszik!

Több hivatali lelkiismeretességet, pontosságot és — főleg — ildomosságot uram és hölgyeim! ott a n.-károlyi postahivatal bureaujában a nagy közönség s annak érdekeivel szemben, soha nem tévesztvén szemelől azt, hogy e nagy közönségért áll fen azon intézmény s pedig temérdek költséggel áll fenn, és nem megforditva. Ha pedig elkövettük a hibát — minek megtörténni nem lett volna szabad — álljunk ki nyilt sisakkal a közvélemény sorompójába, s ne igyekezzünk a mulasztás vádját, melynek terhe a mi vállainkra esik vissza, a más nyakába, legyen az bár egy igénytelen tejhordó asszony is, háritani.

Ennyit az igazság kiderítése érdekében!

Tukacs Lajos,
ref. h. lelkész.

— **BUDAPESTI HIREK. Vérfagyasztó jelenet** történt a Nádor-utczán. A 16. számu ház első emeletéről egy szobaleány ugrott le a kövezetre. A szerencsétlen hagymázban feküdt, s hogy egy pillanatra magára hagyták, önkivületi állapotában leugrott az ablakból. Meghalt. **Részeg öngyilkos.** Egy iszákos kosárkötő ember, részeg állapotában főbelőtte magát. — **Qui pro quo.** Az igazságügyminiszterium kapusát czifra liberiájában tegnap két jámbor tót asszony a miniszternek nézte. — Letérdeltek előtte, hányták magukra a keresztet és zokogva adták elő panaszukat. Alig tudta őket felvilágositani, hogy ő excellentiája az emeleten van s nem visel liberiát.

VIDÉK.

— A „Debreczen" levelezése. —

Szerencsvidék, nov. 16.

Az egész ország megdöbbenve vette a tudósitást, hogy pártunk jeles vezérét, a magyar képviselőház első parlamenti capacitását Simonyi Ernőt, a házban kimondott igazságért, egy királyhágóntuli uracs párbajra hivta, s ő azt elfogadta. A párbajt a törvény tiltja, a képviselő élete nem egyedül az övé, hanem választóié és az elvé, melyet képvisel. E kivül, ha a parlamentben a párbajozás divattá válnék: czélszerü eszköz lenne a reactió kezében az igaz szó kimondását megakadályozni, ezért nem fogadták el Bismarck és Changarnier annak idejében a henczegők dulakodási felhivását. Mi is kérjük a nagy hazafit, hogy máskor utasitsa az ilyen ifju urakat akkorra a mikor ő nem lesz képviselő, s kimélje a hazának oly drága életét.

Fogadják üdvözletünket a debreczeni III. választókerület polgárai azon szerencsés elhatározásáért, hogy követjelöltül a nálunk is közszeretetben élő Dr. Bódogh Albertet léptették fel! Ennél szerencsésebb választást nem tehettek.

Nehány év előtt Borsod Heves és Zemplén öszveeső részeiben nem volt előkelő uri család, melyben nem Dr. Bódogh volt a házi orvos; nagy tudománya s elragadóan kedves modora ugy a polgároknál mint a fensőbb körökben várt és kitüntetett egyéniséggé emelték. Előkelő és gazdag házassága képesitették, hogy nehány év óta nyugalomba vonult, s ez óta minden erejét a miskolczi polgárság müvelődésére, felvirágozására s a közügy előmozditására forditotta, ő a miskolczi polgárságnak valódi atyja. Nincs szép és jótékony eszme, intézmény, mely a közjóra nem nála fogamzik, vagy benne s mivelt kedves nejében előmozditóra, lelkes munkásra, vagyis tapintatos vezérre ne találna. Hol Dr. Bódogh megjelenik, körülte csoportosul az ifjuság és az értelmiség. Hogy elvünknek hathatósabb szolgálatot tegyen lapot állitott, s vezeti azt hazafias szabad szellemben; mint szónok páratlan, mint a miskolczi, csáthy stb. ref. egyházak főgondnoka buzgó és lelkes munkálkodásával ezen egyházak kebelében magának örök emléket állitott.

Felhivjuk a választó-polgárok lelkesültségét a hazafias jellem ügyében; benne nyerni fog a képviselőház és a hazának szent ügye! Szivből kiáltjuk: Dr. Bódogh Albert éljen!! . . .

Szóljon a dal:

Kossuth Lajos izent nekünk,
Bódogh legyen a követünk!
Hün szereti a hazáját,
Megvédi a polgár jogát:
Éljen a nemzet! . . .

A már több mint két hét óta folyton szakadó eső, utjainkat megrontotta. Még az országutak is csaknem járhatlanok; a községek egymással néhol gyalog sem közlekedhetnek. A szegény ember nem viheti piaczra, ha van is valami kis terménye. A pénzszükség a legkiáltóbb alakokban mutatkozik.

A regényes és szép „Hegyaljá"-ra ez egykor gazdag és virágzó vidékre, a szüret előtt megkezdődött, a szüret alatt folyton omló eső: halál csapás volt. Mióta Lengyelország szabadsága s majdan jóléte elhanyatlott: a lengyel aranyok nem jutalmazzák többé a szöllőmunkás fáradságát. Akkor hónapokkal a szüret előtt, végvásznakat, nagy ajándékokat adtak a lengyel bőrkereskedők, csak azért, hogy a termést magoknak biztositsák. A szőlő akkor „kincses bánya" volt. A közelebbi időkben az egész bor-üzlet lelketlen zsidó alkuszok kezébe került; tetszésök szerint önkéntesen ők szabják meg a bor árát. Ily viszonyok közt e becsületes munkás nép, hanyatlásnak indult; a nagyobb birtokosok elhagyták parlagnak, vagy olcsón eladták szép és hires bort termő szőllőiket. A gyönyörü hegysor, mely az alatta kigyózó Bodroggal, Tiszával a szép Rajna völgynek méltó versenytársa volt, maholnap mint kopasz bérczoldal álland az utazó előtt, jelképezve hazánk, nemzetünk siralmas jelenét jövőjét.

Mindezen rosz viszonyok daczára a hegyaljai bor a közelebbi időkben gönczi hordónként 25—40 frt közt váltakozott. Ma a szerencsi bor két forint, a zombori négy—öt forint. Tolcsva, Erdőbénye, Mád, Tálya, Tokaj, legjobb hegyei 8—12 frt. S ez annál nagyobb csapás, mivel e városok kevés vagy épen semmi szántóföldel sem rendelkezvén, megélhetésök egyetlen feltétele — a bor.

Vannak, kik a szakadó esőben a hegynek feléje sem néztek, felébe sem akarja leszedni, elszürni senki; a vizcseppek kimosták a rohadt szemekből a borlélt, a termés árt jóságából sokat vesztett.

A végrehajtók a nyakunkon; miből fizet, miből él meg e szegény nép, s a delegatus és a képviselő urak mégis derüre borura szavazzák a száz milliókat a bosnyák politika számára. Bizony nagylelketlenség, haza és nemzet elleni bün ez!

A „DEBRECZEN" TÁRCZÁJA.

Csak még egyszer!

— Beszélyke. —

(Emlékül B. Róza urhölgynek.)

Irta: **Dengi János.**

(Folytatás.)

— Lelkemre mondom, ha tudnám, hogy kosarat nem kapok, azonnal megkérném. Ilyen ártatlan kis teremtés volt mindig az én eszményképem s ilyet nem találtam én sehol. Érzem, hogy ez boldogitani tudna. Minél tovább nézem, annál jobban magával ragad. Oh, ha én azoknak a kis okos, fénylő szemeknek mélyébe nézhetnék, ha megszorithatnám ezt a piczi fekete keztyüs kacsót! . . .

Mire ez utolsó szavak elhangzottak, alkalmasint a hideg széltől óvandók magukat, a váróterembe mentek, hol többen is csatlakozának hozzájuk . . .

A doktor megállott s a kivilágitott ablakon keresztül szüntelen a kis angyal alakját kereste. Talán már feltünővé is vált előtte e folytonos nézés, mert olyas mozdulatokat tett, melyekből világosan lehete következtetni, hogy látja és érzi a két epedő szem folytonos figyelését . . .

De ő — hiszen első megpillantásából kitünt — nagyon jó lélek volt, nem haragudott meg a vakmerő nézésért; sőt, hogy angyali jó szivecskéjének még bizonyságát is adja, néha a merev epedő nézést boldogitó pillantásokkal jutalmazá. Csak szárnya hiányzott a leirhatlan kedves jelenségnek, hogy égbe repüljön.

— Menjen be, ha csakugyan annyira tetszik önnek . . .

— De, hogy menjek most, mikor tudná, hogy érte megyek?

— Az mindegy. Tegye magát, mintha óráját igazitaná a vasutihoz.

— Ha velem tart be megyek.

— S magában mért nem megy?

— Félek magamban. Bármennyire nevetséges is, de igy van. Ha egy ármádia tatár vagy az egész világ szép lánya volna is ott, bemennék; de mert ő van ott, nincs erőm a bemenésre . . .

— Igazán különös!

— Nem tehetek róla. Pedig milyen boldoggá tenne csupán az a lég is, melyet vele egy szobában szivnék; de nem birok . . .

Eközben másodikat csengettek s a gyászoló hölgy kivételével mindnyájan előbbi coupéjokba szállának vissza.

Harmadszor csengettek.

A kis angyal a gyászoló hölgygyel eltávozott, a váróterem lámpája kialudt, a vonat elindult.

Az ég borus volt, körül hüvös esti szél fujdogált, el-elkapta ama coupéból a töredezett sohajt: „Csak még egyszer," s vitte . . . ki tudja, merre? ki tudja hová? talán éppen oda nem, ahova s aki után siettek volna . . .

V.

Az olvasók sokkal jártasabbak már az effélékben, semmint az ügyvéd utitársának lelkiállapotát számukra itt hosszasabban fejtegetni szükséges volna.

Bajos is lenne, hisz egész uton hallgatott mint a sir. Arczán az öröm és fájdalom sajátságos vegyülete borongott; örült, hogy legalább megpillanthatta az igéretföldét s fájt lelkének, hogy oda soha be nem mehet, sőt nem is pillanthat be többé.

Le is mondott minden reményéről ez igéretföld birásának; belenyugodott a végzetszerüségbe, de szive folyton hánykolódott s csengett. —

Csak még egyszer!

Még egyszer? De mikor, hogyan, hol? Ah, ha elgondolta, hogy az lehetetlen, oly gyógyithatlan fájdalom nyomta lelkét, hogy majd megszakadt . . .

Hisz azt sem tudta, ki volt?

Nincs nyomorubb állapota a léleknek, — mint szeretni valakit s feladni minden reményt, annak még megismeréséről is!

VI.

— N. . . 25 percz! . . .

A kik ez állomásra igyekeztek, siettek kiszállani.

Kiszállás közben a doktor:

— Engedjen meg, főtisztelendőséged, ha hosszas együttutazásunkból bátorságot veszek egy kérdés koczkáztatására.

— Szolgálatára állok.

— Ama fiatal hölgy nevét szeretném tudni, ki M-ben nővére fogadására többek közt szintén az indóházban volt.

A pap és öreg ur egy nevet mondtak, melyből csak a vezetéknév volt kivehető a lármás nyüzsgés-mozgástól.

Egy név, mely szintén ismeretlen előttünk, a dolgon semmit se változtat és mégis milyen jól esik néha az embernek! Valóban különösek a sziv ohajai!

VII.

Ha járnak az ejféli szellemek titkos órájukban az ódon zárdák folyosóin, vagy betekintenek egy-egy fenvirasztó alak félhomályos szobájába: ama két éjjelen nem hiába fáradoztak.

(Vége köv.)

Vetéseink nem gyarapodnak, sőt sárgulnak. Ugy látszik, a sok eső kárukra van.

A szüret vége felé jár már Tályán és E.-Bényén is.

r. l.

— **VIDÉKI HIREK. Nagyváradon** nagy az öröm, mivel a József-ezred is hazajő a harcztérről. **Uj lap.** „Győrvidék“ czim alatt egy lap készül megindulni. **Hajmeresztő bün.** Egy külföldi helységben egy 19 éves suhancz atyját, anyját és nagyanyját agyonütötte. A gyilkost elfogták. **Katonák Boszniából** a vidék több pontjára érkeznek legközelebb. **A pozsonyi bankfiók** ügyében járt küldöttség kevés kilátással tért vissza Budapestről.

— **Hogy kell százast keriteni.** Egy előkelő vendéglő egyik asztalánál divatos öltözetü fiatal ur ebédel. Végére járván a jardinettének is, csönget. „Fizetni!“ A főpinczér hajlongva jő, a fiatal ur pedig kivesz tengeri kutyabőrtárczájából egy ujdonatuj tiz forintost: „Vonja le.“ A pinczér visszaad 8 frt 30 krt s udvariasan szolgál tüzzel az elegans uj vendég regália florjához. A dandy ur azonban, alig szijja félig szivarát, szörnyen elkezd csöngetni poharon, palaczkon: „Küldjék csak ide szaporán a fizető pinczért. Baj van a krétában.“ A pinczér futvást jő, az urfi pedig ráförmed: „Nézze csak maga nekem rosszul adott vissza; én magának százforintost adtam, nem tizest.“ — „Kérem, az lehetetlen. Én világoson emlékszem, hogy csak tiz volt. Tévedni méltóztatik; tessék csak utána nézni a tárczában, onnan kiderül.“ — A fiatal ur előrántja a tengeri kutyabőrt, fölszámitja: „Épen innen tünik ki, hogy nekem van igazam. Adjon csak hamar ide még kilenczven forintot.“ — „De instálom, tévedni kegyeskedik. — A tárczámban csak egyetlen százas van és azt az imént váltottam fel egy ifju urnak“ — „No az én százasom. — Várjon csak, mindjárt megfogom magát. Emlékszem, — hogy reggel a bankó hátára egy számot irtam föl, ezt ni: 346,185 „Nézze meg csak, rajta lesz: 346,185.“ — A pinczér oda pillant a százas fehérségére s ime ott ragyog: 346,185. Elhül s bocsánatkérés mellett leszámit kilenczven frtot A fiatal ur pedig: „Máskor jobban ügyeljen,“ mondja s aztán még egy-kettőt szippantva a regáliából, fölölti rendingotját s megy. A pinczér szörnyen gondolkozva néz utána; nem fér a fejébe ez a történet. Pedig annak igen egyszerü a megfejtése. Az az előbbi fiatal ur, ki igazán váltott százast, a másodiknak összebeszélt czinkosa volt, s vele együtt irta a bankó hátara a 346,185-öt.

UJDONSÁGOK.

* **Hirdetmény.** Városunknak czegléd és varga-utczából álló III-dik választókerületében közelebb országgyülési képviselővé megválasztott br. Baldácsy Antal időközben meghálozván, a képviselőház pedig 1878. okt. hó 28. kelt határozatával ezen III-ik választókerületben az időközi választást elrendelvén: az 1874. XXXIII. t. cz. alapján foganatositandó ezen választás alkalmára a választók következőkről értesittetnek: 1) A törvény 73. §-a szerint a választásnál szavazati joggal azok birnak, kik a mult évben készült, s 1878. évre érvényes választói névjegyzékben foglaltatnak, — vagyis, kik a folyó év augusztus 5-dikén tartott általános választásnál a III-dik választókerületben szavazati joggal birtak. — 2) Választói jogát kiki csak személyesen gyakorolhatja. 3) Az igazoló jegyek, melyek a választás alkalmával a választási elnök felhivására előmutatandók, — illetőknek előre fogsák kézbesittetni. 4) A választási eljárás folyó 1878. év november hó 27-én szerdán reggel 8 órakor veszi kezdetét. 5) Választátási hely a város nagy-terme. 6) A választás vezetésére megválasztattak: Dalmy Károly elnök, Kommlóssy Arthur jegyző, Halmágyi Lipót helyettes elnök, és Zelizy Daniel h. jegyző. 7) A szavazást a ezeglédutczai választók kezdendik meg. 8) A választóknak a választásnál semmi nemü fegyverrel vagy bottal megjelenni nem szabad, 9) Képviselő jelöltet ajánlhat a kerület minden választója, ezen ajánlat irásban adandó be a a választási elnöknek, ki azt a választást megelőző napon is átveheti, legkésőbben azonban ily ajánlat félórával a választás megnyitása után adandó át a választási elnöknek. — 10) Az ajánlattal egyidejüleg minden jelölt részére a szavazatszedő küldöttséghez egy bizalmi férfi jelölendő; szabadságában áll azonban ajánlónak két bizalmi férfit kijelölni. Az ajánló kivánatára ajánlatáról téritvény adandó. Simonffy Imre polgármester, Csurka János közp. vál. jegyző.

* **Figyelmeztetés.** A folyó hó 27-én végbemenendő képviselő választásra a szavazati jegyek kiosztását már megkezdették. Felhivjuk azon polgártársainkat, kik bármily okon szavazati jegyet nem kaptak, de ahoz jogos igényt tartanak, miszerint azirántt a városházánál levő jegyzői hivatalban mihamarább jelentkezni sziveskedjenek,

* **A „Debreczeni Ellenőr“** tegnapi számában ugyancsak agyba-főbe dicséri Molnár Györgyöt, s olyan dolgokat tulajdonit neki, a miket soha életében nem tett. Hát mi azon nem is csudálkozunk, mert hiszen kinek inkább áll érdekében dicsérni Molnár Györgyöt, mint éppen a „Debr. Ellenőr“-nek; sőt nekünk az lenne feltünő, ha nem dicsérné, különösen most a küszöbön álló képviselőválasztás előtt. De hogy érdemül azt rójja fel neki, hogy a Bach korszakban behozott általános házbér-jövedelmiadó alól az „Ő“ buzgó s ernyedetlen utánjárása mentette meg Debreczen városát, — azt nem hittük volna. Mert az, hogy a házbér-jövedelmi adó elengedtetett a lakosságnak, annyira nem az ő érdeme, a mennyire nem az ő érdeme, hogy városunk az egy millió forint kölcsönt megkapta, meg hogy a polgári failleték négy méter ölben adatik a lakosságnak. Az a neki tulajdonitott érdem éppen ugy hangzik, mint ama bizonyos zsidó vadász állitása, a ki egy igazi vadász által elejtett nyulat azon indokból követelt, — mivel a nyul közelebb esett el a zsidóhoz, a kinél csak egy nagy bot volt, mint a vadászhoz, a kinél fegyver volt. Ha csakugyan illet valakit érdem ama nagymérvü vivmányért, hogy a házbér-jövedelmi adó lakosságunknak elengedtetett, ugy az egyáltalában nem Molnár Györgyöt, de helybeli polgártársunkat Tamássy Károly gyógyszerészt illeti, a ki daczolva az akkori rendszerrel, nem kimélve fáradságot sem áldozatot több izben személyesen kérvényezett a polgárság nevében ő felségénél, mig végre kitartó buzgóságát siker koronázta. Tehát nem kell idegen páva tollakkal felékesiteni senkit, s nem kell a valódi érdemet elvenni oly férfiutól, a ki azt valóban megérdemli.

* **Katonáinkat,** a kik holnap és holnapután, mindenkor reggel 5 órakor érkeznek meg városunkba, hatóságunk ismét meg fogja vendégelni. Ez alkalmakkor nem a vasuti indóháznál, hanem a „salétrom“ laktanyában, hol minden legény kap egy adag gulyáshust, egy czipót, s egy fél liter bort.

* **Szinházunkban** hétfőn **„A 47-ik czikk“** czimü négy felvonásos drámát adták gyérszámu közönség előtt. Törökné és Lászyné ragyogtatták müvészetüket s méltán érdemelték meg az aratott tapsokat. Mándoky hasonlóképen helyes felfogással s kitünő routinnal alakitott. Átalán véve minden szereplő helyesen oldotta meg feladatát s maga a darab is kitünő lévén el nem gondolhatja az ember, hogy mi az oka annak, miszerint mig egy látványos férczmü zsufolásig megtölti a szinházat — addig egy ily kitünő előadás üresen hagyja azt.

* **Uj zenemü,** Taborszky és Parsch zeneműkereskedők kiadásában megjelent „Mollinary bakanóta“ énekhangra, zongora kisérettel alkalmazta Huber Sándor. Ára 60 kr.

* **Előfizetési felhivást** vettünk egy kötet költeményre, melyet Boruth Elemér irt és ad ki „Nyárlevelek“ czim alatt. A mü, mely mintegy 18 nyomtatott ivből álland, előfizetési ára két forint, mely legkésőbben jövő deczemberhó 20-ig, szerző lakhelyére és czime alatt, Sátoralja-Ujhelybe küldendő. A költeménykötet még e hóban elhagyja a sajtót s az előfizetőknek pár hét mulva már megküldhető lesz, s igy karácsoni és ujévi ajándék tárgyát is képezheti azoknál, kik szeretteiknek marandóbb becsü dolgokkal ohajtanak kedveskedni. Csak aztán hüvös idők ne járjanak a „nyári levelek“-re!

* **Vidéki közönség** óriási számmal jelent meg a mai hetivásáron. A szekerek beláthatlan sora tolongott az utczákon, ugy, hogy a közlekedés néhol perczekig fennakadt. Természetes, hogy áru is volt elég.

* **„Dráma a tenger fenekén“** czimü látványos szinmü előadására mint azt már tegnap is emlitettük, szinházunkban nagyban folynak az előkészületek. A mi a diszleteket illeti, azok egészen ujonnan készittetnek a szinházi festő által, s az igazgatóság mi áldozatot sem kimél, a látványos darab kiállitása tekintetében.

* **Az V-ik szinész congressus** ez évben deczember 10-én fog a fővárosban megtartatni. A debreczeni szintársulat tagjaihoz e tárgyban az értesitvény régebben megküldetvén, a társulat képviselők választása iránt tegnap gyülést tartott, melyben a társulat költségén felküldendő képviselőkül megválasztattak: L á s z y Vilmos, S z a t m á r i Árpád és T r a v e r s z István.

* **A legujabb botrány** most az, a mi iránt hozzánk már több izben érkezett panasz, hogy az iparos tanonczok, midőn este kijönnek az iskolából oly éktelen lármát csapnak, s különösen ha nőket látnak közeledni, oly illedelmetlen szavakat hangoztatnak szándékosan, hogy azokon minden tisztességes ember megbotránkozik. Felhivjuk tehát e rakonczátlankodókra a rendőrség figyelmét.

* **A Mollináry ezred is** hazatért már a harcztérről Kecskemétre. Egetverő üdvrivalgás fogadta őket. Üdvözlő szónoklatokat tartottak hozzájuk s azután a város részéről megvendégeltettek, Este a szinházban diszelőadás volt.

Közgazdaság.

Üzleti jelentés.

— A „Debreczen“ eredeti tudósitása. —

Budapest, november 16-án.

Mióta az utak rosszasága a szállitmányokat megkevesbité az üzleti hangulat általában szilárdult és minőség szerint az árak kissé javultak, mi nagyobb mérvü lenne ha a dunai tömeges szállitmányok nem jönnek közbe.

Mai itteni árak 100 kilonként következők: Piros, aczélos, tiszta buza 77 kilo frt. 9.22—40, 78 ko. frt. 9.66—75, 79 ko. frt. 9.80—90, 80/81 ko. frt. 10.— Sárga, puha, tiszta buza 76 ko. frt. 8.30—40, 77 ko. frt. 8.50—60, 78 ko. frt. 8.75—90, 79 ko. frt. 9.—9.25. Bánáti buza 74 ko. frt. 7.50—80, 75 ko. frt. 8.—8.25, 76 ko. frt. 8.30—50, 77 ko. frt. 8.60—80, 78 ko. frt. 9.—9.30. Árpa takarmány frt. 5.25—60, maláta frt. 6.25—80, serfőző frt. 7.59—8.50. Rozs tiszta frt. 5.60—6.10. Zab tiszta frt. 5.25—75. Köles egészséges frt. 4.75—5.25. Kukoricza ó frt. 5.—5.50, uj frt. 4.—4.10. Kendermag frt. 10.—10.50. Lenmag frt. 11.—11.50. Fehér bab frt. 8.—9.50. Luczernamag tiszta 50.—50, Vörös luczerna 48—50. Ezen árak ideszállitva készpénzért értetnek.

Liszt: noha a malmok meglehetősen elfoglalnak, az árak kissé csökkenték. Korpa még mindég olcsó; finom frt. 3.10, durva frt. 2.60 zsákostól per 100 ko.

Valószinüséggel bir azon nézet hogy a télen a külföldi piaczokon, Oroszország és Amerika szállitmánya kevesbülvén az árak emelkedhetnek; ennek csak annyiban lehet jó viszszahatása nálunk ha az ágio nem csökken; azonban ha nállunk is megszünnek a dunai szállitások és a rosz utak folytán a vasutiak is gyérülnek, ugyszintén ha malmaink jól el lesznek foglalva: nálunk sem indokolatlan árjavulásra gondolni; mig a tavaszi árak ha csak politikai zavar nem áll be, a téliek után csökkenhetnek. Ezért nem czélszerütlen oly uradalmoknál hol a télen szállitmányok teljesithetők, rész beni eladásokat a tél folyamán eszközöltetni.

Lobmayer J. F.

LEGUJABB.

— **Konstantinápoly,** nov. 18. A nagyvezér és Zichy gróf közt ujabban ismét igen élénk tárgyalások folynak — állitólag — egy konvenczió megkötése iránt a novi-bazári kerület együttes elfoglalására nézve.

— **Berlin,** nov. 18. Suvaloff gróf Ausztria-Magyarországnak tervet mutatott be Oroszország és Bulgária egységesitésére, mely azonban mint időszerütlen nem fogadtatott el.

— **A delegatió** nov. 18-iki ülésén Andrássy üdvözölte a tagokat, Bándidy Béla interpellátiót intézett a külügyminiszterhez a Boszniában levő hadsereg téli ellátása iránt.

— **Uj vasutvonal.** A drálya-bródi és vinkovcze-samáczi vasutvonal épitése e hó 21-én meg fog kezdetni.

— **A s z e n t e s i függetlenségi párt Törs Kálmánt léptette fel képviselőjelöltül. Ha ő el nem fogadja, akkor M e z e i E r n ő lesz felléptetve.**

— **London,** nov. 17. Az angol kormány Dondukoff-Korzakoff eltávolitását kivánja Bulgáriából, mert Kelet-Rumélia szervezésére zavaró befolyást gyakorol.

— **Konstantinápoly,** nov. 18. Karatheodory pasa Créta főkormányzójává neveztetett. Ma fogadta őt a szultán és közelebb már elutazik. — A szultán távíratilag megbizta Midhat pasát az angol reformok végrehajtásával Syriában.

Felelős szerkesztő: **Péter Gábor.**

Szives tudomásul!!

LEITNER H. Bécsből

a jövő hónap elején ideérkezik, és

A LEGUJABB DIVATU

kész női ruhák

ÉS FELÖLTŐKBŐL

dus választéku raktárt fog tartani kis-templom-bazár 5-ik szám alatt Kunz József és Társa urak szomszédságában.

(419)

Alólirottnak van szerencséje tisztelettel jelenteni, miszerint 1877. évben Komáromban Gusztrinyi Sándor, jeles nőiruhaszabász és magántanitó, és Kovács Albin szerkezztése mellett megjelent és számos ábrával magánoktatásra czélszerüen ellátott **női ruhaszabászat tankönyve,** mely eddig **2 frt.** bolti áron kelt, jelenleg **1 forintra** leszállittatott s a helybeli könyvnyomda helyiségben kapható.

Ziegler Károly.

(408.)

Polgárok! Francziák, angolok és osztrákok évek óta különlegességekkel árasztják el hazánkat. Ezen legtöbb esetben czélra nem vezető orvosságokért sok százezer forint vándorol tőlünk a külföldekre. Az általam feltalált s készitett Élet-Elixirből először is külföldön vivott ki magának elismerést, és évenkint több mint egy millió üveggel küldök ezen Élet-Elixirből külföldre.

Egyrészről azon eredmény, melyet az általam feltalált

kárpáti Élet-Elixir-Likör

Angol-, Német- és Francziaországban a számtalan azonban legtöbbnyire eredménytelen gyógyszerek közt kivivott, másrészről a tömeges megrendelések, valamint ezrekre menő hires férfiak, köztük ő királyi fensége a Walesi herczeg (angol trónörökös,) tanárok által kiállitott elismerő és köszönő levelek arra inditottak, hogy gyógyszeremből magyar hazámban is raktárakat állitsak fel. Ily raktárt állitottam **Debreczenben**: Huszár Károly és Nemz. árucsarnok. **Nagy-Károly**: Kaufmann Jakab és Wéber Ferencznél, **H.-Sámson**: Steinberger Ignácznál, **H.-Nánás**: Tennenbaum Ferencznél, **Szatmár**: Szőnyi Fer., **Balkány**: Grosz Józsefnél, **Büd-Sz.-Mihály**: Helfersohn Sam., **Nyiregyháza**: Rauszintz Vilm., **Nyirbakta**: Grosz S. Józsefnél, **Nyir-Bátor**: Katz Dezső és özv. Mandl Manónénál, **Karczag**: Spitzer S., **Kun-Madaras**: Brüll Jónásnál, **Mezö-Tur**: Berdács Máténál, **Nagy-Bánya**: Spinetti Sándornál, **Nagy-Somkut**: Hirsch M. Józsefnél, **Tasnád**: Klein Józsefnél, **Nagy-Bánya**: Davidovits M., állitottam fel. Évekig tartó fáradhatlan szorgalommal összekötött alapos tanulmányok folytán fedezhettem csak fel a Kárpát füvek és növények gyógy alkatait, melyek szaklapok kivonatai szerint felülmulhatlanoknak tüntek ki a következő betegségekben. Bámulatos eredmény a láznál bármily idült legyen is az, cholera és hányszékelés gyors elmulása, biztos szer rosz emésztés, gyomorgyengeség, hányás, étvágyhiány és nyálkásodás ellen; még beteg emberek is bizton számithatnak hosszu életre ezen Élet-Elixir használata mellett.

Laibach, szept. 1. 1878.

A Bulgáriából jövö sebesülteknél az ön által készült élet-elixir gyomorbajoknál utólérhetetlen előnyösséggel az itteni Lázárethben használtatott. Küldjön még 1000 üveggel. **Dr. Koharics Ferencz** tanár.

A részemre próba gyanánt küldött 20 üveg Elixirt, mindennemü gyomorgyengeség ellen sikerrel alkalmazva, felhásználtam. Ez eredmény és kivánata folytán az ön által felfedezett Élet-Elixirt a konstantinápolyi egészségügyi igazgatóságnak legmelegebben ajánlottam. — 500 üvegnek azonnali elküldését kérem. —

Mustafa basa, ezredes és erzerumi főtörzsorvos.

Sürgöny: Fuchs urnak Malaczkán, Magyarország. Küldjön azonnal 100 üveg Elixirt, az első küldeményt már tábori kórodámban már felhasználtam. Kalafat, január 10. 1868. **Dr. Brankovics Sándor.**

„Journal de Genéve,“ 1876. okt. 18-ról:

Fuchs B. ur által Malaczkáról (Magyarország.) Dr. Girardin helybeti tanárhoz küldött Élet-Elixir a kórodán megvizsgáltatván és alkalmaztatván étvágy hiány, emésztési gyengeségek és gyomor bajoknál — eddig el nem ért eredményeket vivott ki.

„Le Gazette de France.“ Páris, január 3. 1877.

Fuchs B. ur által feltatált Élet-Elixir gyógyerejü a helybeli egyetem orvosi karánál megvizsgáltatott, alkalmazását eddig el nem ért siker koronázta. Emészthetési gyengeség és emésztés hiáryánál. Ezen eredmény folyamányaként megengedtetett malaczkai lakos Fuchs B. urnak az általa feltalált Élet-Elxizirt Francziaországban elárusithatni.

Szabadalmazva a magy. kir. miniszterium által 1876. augusztus 24-kén 15,536 sz., a Francziaminiszterium által 4695/1376 szám alatt. (343.)

Egy üveg ára csomagolással I frt.

Hal-csemegék.

Nov. 1-én lépett életbe az uj mérsékelt posta-csomag-szállitási-szabályzat Osztr.-Magy és Németország között, mely időtől egész éven át és naponként szállitok minden faju friss, száritott és besózott **tengeri halakat.** Nevezetesen ajánlok: pikkelyes **orosz sárdinát** 5 kilós hordóba ca 70—80 darab 1 frt 75 kr, norvégiai besózott **kövér hering** 5 k. h. ca 100 db. 1 frt 60 kr, besózott hollandi **teljes-hering** 5 k. h. ca 25 db. 1 frt 75 kr, marinirozott hollandi **teljes-hering** 5 k. h. ca 25 db. 2 frt 35 kr, frisen sült és pikans mártásba marinirozott **sol (tengeri-nyelv)** és **hering** 5. k. h. nagyság szerint 30—40 db. 3 frt. marinirozott **turbót** 5 k. h. 2 frt. 50 kr, **hal-tekercs** 5 k. h. 2 frt 35 kr. brabanti érett **ájok** 5. k. h. 4 frt 60 kr, $2^1/_2$ k. h. 3 frt, marinirozott **morenák** és **kocsonyázott-hal** 5 k. h. 4 frt 10 kr, franczia **sárdina olajban** á k. csomagban 5 frt 50 kr, $2^1/_2$ k. cs. 3 frt, **tengeri rák** dobozban 5 k. cs. 9 doboz $^1/_2$ kilo tizta hussal öszszesen 4 frt 50 kr, 5 doboz, összesen 3 frt, **galócza** dobozban, 10 doboz $^1/_2$ kiló, öszszesen 5 frt 70 kr, 5 doboz, öszszesen 3 frt 30 kr, száritott **szalonna-fiunder** 5 k. ládában 2 frt 20 kr, száritott **ángolna** 5 k. I. 6 frt 20 kr. száritott **kieli sprottok** 5 k. l ca 100 db. 3 frt 50 kr, valódi orosz **caviar** 5 k. h. 7 frt, $5^1/_2$ k. h. 4 frt 10 kr, 1 k. h. 2 frt 80 kr. Mind ezen árak o. é-ben értetnek és az osztr.-magy. monarchia bármely posta állomására utánvét mellett **bérmentve küldetnek.** Ismét eladóknak nagyobb megrendeléseknél megfelelő árleengedés. Szakács utasitás friss tengeri-halak elkészitéséhez, valamint ezekről és más egyébb csemegékről nevezetesen **huskivonatokról** szóló árjegyzéket ingyen küldök. Finom és eltartható árukért jót állást vállalok és nem megfelelőket utánvét mellett vissza veszek.

Ottensen bei Hamburg.

Mohr A. L.

(417.)

Védjegygyel — Ajánljuk — védve

Elsinger M. J. és fiai

Bécs, Neubau, Zollergasse 2

csász. kir. hadügyministerium, ő felsége haditengerésze és számos jótékony intézet sat. szállitói

császz. királyi szabadalmazott gyárának legjobb és legajánlatraméltóbb

eső köpönyeit,

kocsitakaró ponyváit, ágybetéteit, sátorkelméit.

1878. Párisi világkiállitás 1878.

THE SINGER

Manufacturing Company

varrógépei kitünőségeért,

1873. bécsi, 1876. philadelphiai

világkiállitásokon, a

legmagasabb dijat nyerte

és most ismét a **PÁRISI** világkiállitáson

ARANY ÉREMMEL

lett kitüntetve

A THE SINGER MANUFACTURING FÖÜGYNÖKSÉGE.

NEIDLINGER G. Debreczenben, templom-bazár 6. szám.

Mindenkinek oda ajándékozzuk

a legszükségesebb **házi eszközöket,** u. m.: **kávés- és evőkanalakat, késeket** és **villákat,** stb. stb.

A mostanában megbukott nagy británia ezüst gyár csődválasztmányától felszóllitottunk, hogy a nálunk raktáron levő valamennyi británia ezüst-árukat a csekély fuvar- és munkadij negyedének megtérifése mellett **elajándékozzuk.**

A minden egyes czikkknél kiirt árnak beküldése, avagy utánvétele mellett csupán az Angolországból Bécsig járó szállitási dij és a munkadij egy csekély részének megtéritése mellett mindenki a következőket

ingyen kapja.

6 darab británia-ezüst **evőkanál.** 6 darab ugyanily **kávéskanál,** összesen 12 darab, ezelőtt 6 frtba került, most mind a 12 darab . . . . . . **1.95 kr.**

6 darab británia-ezüst **asztali kés** angol acéléllel, továbbá 6 ugyanolyan **villa,** összesen 12 darab, mely ezelőtt 9 frtba került, most mind a 12 darab . . . . . **3.25 kr.**

. . . . . **—85 kr.**

1 darab **tejszedő-kanál,** tömörsulyu, ezelőtt 3 frt, most . . .

1 darab **levesszedő-kanál,** legsúlyosabb faju, legjobb británia-ezüstből, ezelőtt 4 frt, most . . **1.25 kr.**

Ezenkivül diszes asztali gyertyatartók, páronkint 1 frt. 2.—, 2.50, 3.—; tálczák 50, 75, 80 kr., 1 frt. és 1.40 krjával; kávés vagy teás kannák á 2 frt, 2.50, 3.—, 4 frt; czukorfogók á 35, 50, 80 kr. és 1 frt; czukordobozok á 2, 280, 4.—, 5.50, 7 frt; czukorszórók á 25, 40, 75, 97 kr., 1 frt. eczet- és olaj-caraffinák á 2.50, 2.80, 3.50, 4.75, 5 frt; vajdobozok á 75, 95, 1.70, 2.80, 3.25, 4.— és még számtalan tárgyak.

Különösen figyelemre méltó.

6 darab **asztali kés** legfiu. británia-ezüstnyellel, angol acéléllel.
6 darab ugyanolyan **villa,** 6 darab nehéz kitünő **evőkanál.**
6 darab ugyanolyan **kávéskanál,** összesen 24 darab, melyek ezelőtt 15 frtba kerültek, most **összesen mind a 24 darab 4 frt. 50 kr.**

Mind az itt fölsorolt tárgyak a legfinomobb británia-ezüstből vannak készitve és azoknak fehéren maradásukért

15 évi jótállás vállaltatik.

Igyekezzek mindenki megrendelését lehető leggyorsabban beküldeni, mivel előreláthatólag ily roppant olcsóság mellett, minden csakhamar el fog kellni. Czim és a cs. k. osztr. magyar tartományok egyedüli megrendelési helye: **a británia-ezüstgyár főraktára:**

Blau és Kann

I. Elisabethstrasse 6.

(371.)

Kiadó tulajdonos: **Vérsessi Lajos.**

Debrecen, 1878. nyomatott Tiszai Daniel örökösei könyvnyomdájában.